

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561928944/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

»Til« raabte Gudfaderen med en usædvanlig Hæftighed og stødte til Drengen, saa han faldt om mellem Kaalplanterne. Den lille Medaillon, *Næmt* havde hængt om hans Hals, gled frem.

»Hvad har Du der?« spurgte Gudfaderen med et forunderligt Udtryk, idet han ved at reise Drengen igjen, blev Medaillonen vaer. Han saae paa den indlagte Haarlok, smilede, som den Obduceredes Hoved kan smile, naar den galvaniske Stang berører hans Tunge. Pludselig gik han ind i Huset, men kom snart tilbage med Skilderierne sammenrullede og de to Sildeskjæl, som Kobbermynten kaldtes, vel indpakkede i Papir. Han aabnede Lugen ud til Hulgaden, og Besøget for i Dag var tilende; men *Christian* hørte, hvor Violinen spillede igjen, det var en Lystighed Strængene udaandede, som Lystigheden paa Slaveskibet, naar Slaverne, for Bevægelses Skyld, med Pidsken tvinges til at dansc paa Dækket.

Næste Dag aflagde Gudfaderen Visit hos *Christians* Forældre; han bragte et frisk Kaalblad og Fuglegræs med til Kanariefuglen, hvis Buur da forvandlede til en grøn Hvælving; de smidige, modne Kæmper stak han ind mellem Staaltraadene, og den lille Fugl istemte sin Glædes og Taknemmeligheds Sang. Gudfaderen lyttede med et sølsomt, lurende Blik paa de henjublede, dristigt stigende Toner, det var, som om han aflurede Fuglen dem, for at indaande dem i Violinen. Skrædderen hørte gjerne Gudfaderens Spil, det vakte Erindringer fra Vandringer i fremmed Land; *Maria* fandt derimod, at der var noget hexagtigt ved det, og næsten maae vi give hende Ret.

Man har fra Paris flere Kobberstik med Overskrift »Diabolique«; alt Dæmonisk, en rig Phantasie kan skabe, sprudler over disse Ark. Paa eet seer man et Rettersted; Bjælken, til hvilken Forbryderen skal bindes, tager eensomt frem; øverst paa den sidder Djævelen; Armene skjuler han, men begge Been har han strakt ud i rette Vinkler fra Pælen, han sidder paa, og saaledes danner den og han et Golgathas Kors. En ung Pige knæler foran, i den Tro, at det er det Hellige, hun boier sig for, medens rundt om spottende Dæmoner titte frem. Ved vort første Blik derpaa, synes vi, at det er Korset hun tilbeder, men snart see vi, at det er Djævelen. Et lignende Billede i Toner frembød Gudfaderens Violinspil.

Underviisningen, han igaar havde begyndt med Drengen, skulde fortsættes et Par Gange om Ugen, thi Fingre og Hoved for Violinen havde han.